

Innocents

Un relat de: [Tinith](#)

Parlaven del seu futur junts sense saber amb certesa si el món aguantaria un altre futur.

Somriuen, amb l'innocència que el temps esborra, sense ser conscients que algun dia anelharien tal somriure.

Somiaven, en silenci, car res els hi impedia, desconeixadors de que els silencis esdevindrien, sovint, incòmodes.

Vivien fora de l'obligació d'aparentar, com aigua transparent que amb el temps s'enterboleix fent difícil veure el fons, el més profund.

I tan tenien sense posseir res, ànimes lliures i eternes. Vida.